

Tedaj se tudi Rosolan ni mogel izdržati, pal je na kolena in poklonil se božjemu Detetu.

— To je vir — napij se hladne vode, ugasi žgočo žejo! rekel je nežen glas prav nad Rosolanovim ušesom.

In on je res pri svojih nogah zagledal vir, in pritisnil je k njemu žejne, razpaljene usta in probudil se je.

(Dalje prihodnjič.)

Poučni in zabavni drobiž.

Šole za časnikarje. Nekateri angleški listi so sprožili misel, da bi se osnovala posebne šole za časnikarje. Posebno pariški dopisnik „Timesa“ to že dolgo priporoča. Kakor se govori, otvori se v kratkem taka šola v Londonu.

Krasnova ekspedicija, ki je 1890. leta bila šla na Kavkaz, je nabralo nad 3000 rastlin. Zasledila je neko posebno vrsto hrasta in še več drugih manj znanih dreves. Planinskih cvetlic je na Kavkazu malo, pač pa dosti različnih trav. Gozdi segajo na Kavkazu jako visoko, skoro do meje večnega snega. Ljudje so v višjih selih rumenolasi, v nižjih pa črnolasi.

Najvišji mehikanski ognjenik je po najnovejših merjenjih Orizaba in meri 18.205 čevljev. Ta ognjenik je tudi najvišja gora v Severni Ameriki, kajti Elijska gora je le 18.033 čevljev visoka. Ognjenik Popocatepetal v Mehiki je pa 17.523, Iztaccihuatl 16.900 in Nevado de Tuluca 14.954 čevljev.

Najstarši herbarij je v muzeji v Kajiri. Nekatere teh rastlin so že posušene pred 5000 in so bile dejane z mrliča v grobe. Ko so jeli prekopavati egiptске grobe, našli so te rastline čudovito dobro ohranjene in so jih omečili v gorki vodi in potem priredili za omenjeni herbarij.

Velik potres lanskega leta v Japanu je bil najhujši 15 milj od Tokia v mestu Gifu in Nagova. Na površini 9200 angleških kvadratnih milj je ta potres, ki je bil 28. oktobra, podrl vsa poslopja. Potres se je za prvim potresom ponavljal 12 dni. V vsem je pri tem potresu 10.000 ljudi izgubilo življenje in 50 milijonov škode na posestvih. Tako hudi potresi so jako redki v zgodovini.

Novice.

Dopisi.

Iz Poljan. Leta 1891. popravljala se je tukajšna farna cerkev. Kdor jo je videl, spoznal je potrebo poprave, ker je imela čez obok od vrha do tal razpoko, da bi bil marsikje lahko potisnil pest vanjo. V ta namen bil je 4. aprila sklican političen ogled, h kateremu so prišli c. kr. okrajni komisar, ces. kr. inženir, ki je načrt napravil, zidarski izvedenec in mnogo faranov. Potreba poprave se je morala priznati. Vendar je nastal tak nepričakovan upor, obstoječ večinoma iz občinskih odbornikov, da se zapisnik obravnave ni mogel pravilno skleniti, ker se nihče občinskih mož ni hotel podpisati. Kričali so ti uporniki: Mi priznamo potrebo poprave, a smo zoper načrt. inženir nič ne ve, mi bomo po svoje popravljali, i. t. d. Ker je sl. c. kr. okrajno glavarstvo popravljanje vključno protestu, ki so ga uporniki vložili, zapovedalo, bil je 11. junija nov ogled, katerega izid je bil enak prvemu, a delo se je nadaljevalo in srečno dokončalo. Preračunjeni stroški so se vsled druge obravnave povišali od štirih na pet tisoč gold., k čemur so farani pripomogli le s tlako v vrednosti tisoč goldinarjev. Nihče se ni pritožil zoper predrago popravo.

Ti dve obravnavi pa ste tudi mirne občane tako razdražili, da so že takrat sklenili občinski odbor, ki je bil jako čudno sestavljen, tako, da je ena davkarska občina zapovedovala trem drugim, pri prihodnjih volitvah razpršiti. To se je tudi zgodilo 14. dec. 1892. leta. Izbrali so se pravično odborniki po vsej občini in tudi poprejšnja davkarska občina, ki je gospodovala in imela 9 odbornikov, ima sedaj 2 odbornika, a ne več večine. A s tem vnel se je ogenj. Ta pravična volitev, katero je vodil poprejšnji odbor, ne da jim miru. Prvo, kar so storili, poročili so Slovincu: Vrli poljanski občinski odbor je bil pri zadnjih volitvah poražen, največ zaradi udanostne izjave, katero je poslal prevzv. knezoškofu; kar je pa še posebno, je k temu pripomogla poljanska duhovščina i. t. d. Poljanska duhovnika sta poslala popravek Slovincu, da je vse to laž, ker je bil poraz sklenjen že davno pred sl. katoliškim shodom in se ob času volitve niti omenila ni izjava udanosti, ker se vsaj zdaj ne najde faran, ki bi bil nepokoren Višjemu pastirju in torej potreben udanostne izjave.

„Slovenec“ — seveda katolišk — popravka noče prinesiti, ker ima pravico vse po svoje zavijati in sebi nepovoljne — če tudi duhovnike blatiti. Le tako naprej! Vsaj bote s tem vse nasprotno dosegli, kar nameravate. Duhovnika vživata vključno vašemu prizadevanju skoro, da splošno zaupanje, za kar je mnogo dokazov, največji ta, da sama s svojim obnašanjem ne smatrata nobenega farana za nasprotnika. Vse to poročanje je popolnoma resnično, ki se na zahtevanje more tudi s pričami dokazati.

Mej vsemi stanovi bi pa to zadevo privoščil v preišljevanje posebno duhovnikom, zlasti še nečuvano izjavo „Slovenca“ v prvi številki letošnjega Slovenca na prvi strani, ki slove doslovno: „Kdor tedaj želi mirnega življenja in kdor se takoj strese, če se kdo njegovi osebi malo prenerahlo približa, takega svarimo z vso odločnostjo, naj se ne druži z nami.“ Oznanovalci miru, želeči si mirnega življenja, je li treba še močnejšega poziva? Upati je, da večina duhovnikov si v resnici želi miru. Kdor pa ne, naj služi prepiru, katerega oče je s

Iz Mengša se nam piše z dne 11. t. m. Iz naše fare gre vsako leto mnogo deklet na tuje slamnike šivat. Pošiljajo jih slamnikarji v daljna mesta, celo v Bukarešt na Rumunskem, kjer imajo svoje tovarne. Posebno velike jih preseli g. Ladstätter iz Domžal. Danes je pa odšlo 7 deklet iz mengške tovarne g. Melitzerja. Te pojdejo v Gradec, na Dunaj in v Brno, kjer ostanejo pol leta. Imele bodo za šivanje na mesec po 15 gld. plače, zraven pa prosto stanovanje, hrano in perilo ter prosto vožnjo tje in nazaj. Tudi zadnja dva meseca so že dobivale po 10 gld. nagrade, čeravno niso šivale v tovarni. Prisluzile si bodo tedaj lahko nekaj novcev. Naglašam pa, da slovenska dekleta zato naši tovarnarji radi pošiljajo na tuje, ker s pridnostjo in poštenostjo prekosé dekleta vseh drugih narodov. To je za nas ponos in za našo okolico po jedni strani gmotni dobiček. Vendar nam pa pri tem dve reči nista všeč. Ker večidel boljša dekleta gredo iz fare, nam spomladi primanjkuje pridnih delavk za poljska dela. In tudi tem dekletom, ki se povrnejo domov meseca julija, nič kaj ne more dišati delo pod pekočim solncem, ker so se med hladnim zidovjem pomehkužile in, rekel bi, pogospodile. To je nadloga za kmete. Veliko bi bilo pa tudi po drugi strani bolje, ako bi domačini ustanovili slamnikarske tovarne v naši fari, namesto da jih delajo nemški Tirolci. Ko bi si naši ljudje bolj drug drugemu privoščili in imeli malo več podjetnega duha, šivalo bi se lepo doma in z lepim dobičkom bi se odpošiljali s kamniško železnico na Dunaj, v Brno in Bukarešt itd. naši slamniki namesto deklet. In tako bi bilo prav, kajti suhi slamniki se lože in bolj varno „zapokajo“, kakor mlada dekleta.

— **Najvišje darilo.** Presvetli cesar je občini Dolenjave v pol. okraju novomeškem daroval za pogorelee 300 gld. iz svoje zasebne blagajnice.